VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 113)**

z dnia 23 lutego 2017 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 113)

23 lutego 2017 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Konrada Głębockiego (PiS)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

I. informację o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: COM(2016) 789 (art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); COM(2017) 40 (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); JOIN(2017) 4, COM(2017) 33, 34, 35, 42, 43, 44, 45 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej),

II. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie egzekwowania dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, określającej procedurę powiadomień w odniesieniu do systemów zezwoleń i wymogów dotyczących usług oraz zmieniającej dyrektywę 2006/123/WE i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (COM(2016) 821 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

III. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram prawnych i operacyjnych europejskiej e-karty usług wprowadzonej rozporządzeniem ... [rozporządzenie ESC] (COM(2016) 823 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

IV. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzenia europejskiej e-karty usług oraz powiązanych mechanizmów administracyjnych (COM(2016) 824 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP.

W posiedzeniu udział wzięli: **Mariusz Haładyj** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Janusz Korwin-Mikke**, **Bogdan Zdrojewski** i **Zbigniew Kuźmiuk** – posłowie do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – wicedyrektor Biura Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz** i **Aneta Skorupa-Wulczyńska** – z sekretariatu Komisji w BSM; **Bartosz Pawłowski**, **Paweł Kościelny** i **Konrad Kuszel** – eksperci ds. legislacji z BAS, **Jolanta Adamiec** – specjalista ds. finansów publicznych z BAS.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Witam wszystkich posłów członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, pana posła do Parlamentu Europejskiego Janusza Korwin-Mikkego i pana posła do PE Bogdana Zdrojewskiego. Witam pana ministra i towarzyszące mu osoby. Zanim przejdziemy do porządku dziennego, chciałbym zaproponować, aby punkty III i IV były rozpatrywane łącznie. Czy są uwagi do porządku obrad? Nie widzę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek obrad.

Przechodzimy do pkt I, czyli informacji o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: w trybie art. 7 ust. 4 ustawy COM(2016) 789; w trybie art. 8 ust. 2 ustawy COM(2017) 40; w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy JOIN(2017) 4, COM(2017) 33, 34, 35, 42, 43, 44 i 45. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić jakieś uwagi, czy też zgodnie z wnioskiem prezydium możemy je przyjąć bez rozpatrywania przez Komisję? Sprzeciwu nie słyszę. **Stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów**. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II dzisiejszego porządku obrad, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie egzekwowania dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, określającej procedurę powiadomień w odniesieniu do systemów zezwoleń i wymogów dotyczących usług oraz zmieniającej dyrektywę 2006/123/WE i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (COM(2016) 821 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Haładyja, podsekretarza stanu w Ministerstwie Rozwoju. Bardzo proszę, panie ministrze, o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Mariusz Haładyj:

Dziękuję, panie przewodniczący, szanowni państwo, generalnie celem tej dyrektywy jest tak naprawdę usprawnienie procedury notyfikacji usługowej, czyli związanej z dyrektywą o usługach na rynku wewnętrznym. Komisja wyszła z założenia, że jest potrzeba zapewnienia większej skuteczności notyfikacji, ponieważ nie wszystkie państwa członkowskie tego obowiązku dopełniały w sposób prawidłowy. Były też wątpliwości, czy to powinno dotyczyć projektów aktów prawnych, czy już przyjętych aktów prawnych. Rząd generalnie proponuje poprzeć stanowisko Komisji i dyrektywę co do zasady.

Można powiedzieć, że zaletami tego projektu jest to, że rzeczywiście następuje jednoznaczne przesądzenie, że notyfikacja powinna dotyczyć projektów aktów prawnych i w naszym przypadku, w przypadku Polski, rzeczywiście tak to się właśnie dzieje. Na pewno nastąpi zwiększenie łatwości dostępu do informacji, ponieważ wszystkie informacje będą dostępne w jednym miejscu na portalu prowadzonym przez Komisję. W każdym kraju będzie też wyznaczony organ, który będzie pełnił rolę koordynatora notyfikacji.

To pozwoli państwom członkowskim zgłaszać uwagi czy komentować notyfikacje z innych państw, jednak nie będzie skutkowało wstrzymaniem prac nad projektem. Patrząc na liczbę notyfikacji, która rzeczywiście jest potężna każdego niemal tygo-

dnia, mamy też wątpliwości po pierwsze co do propozycji Komisji, żeby Komisja miała uprawnienia do twardego wstrzymywania czy wręcz uchylania tych przepisów. Boimy się tego właśnie z uwagi na to, że liczba notyfikacji jest ogromna, co niesie za sobą później ryzyko arbitralności, a także to, że Komisja miała dzisiaj takie uprawnienie jako fakultet, a nigdy z niego nie korzystała.

Z innych uwag, które chcemy przedstawić na forum prac grup roboczych, jest skrócenie terminu notyfikacji przepisów krajowych. Komisja proponuje trzy miesiące. Nam się wydaje, że ten termin, szczególnie w przypadku aktów wykonawczych, może być za długi. Projekt dyrektywy proponuje skrócenie terminu konsultacji notyfikacji z innymi państwami członkowskimi do dwóch miesięcy, jak również skrócenie terminu wstrzymania się z przyjęciem przepisów w przypadku przekazania ostrzeżenia od Komisji. Co do zgodności projektu krajowego z dyrektywą, to tutaj Komisja proponuje trzy miesiące.

To, co jeszcze budzi wątpliwości w tym projekcie dyrektywy, to określenie twardych skutków naruszenia obowiązku notyfikacji, zgodnie z którym podmiot, wykazując przed sądem, że przepis nie był notyfikowany, będzie osiągał skutek nieskuteczności wobec siebie. Wydaje się, że jednak czasami interes publiczny powinien stać wyżej niż pewne błędy proceduralne.

Po drugie – rozszerzenie obowiązku notyfikacji względem notyfikacji przewidzianej dyrektywą o usługach, bo Komisja proponuje, żeby system zezwoleń i ograniczeń dotyczących prowadzenia działalności wielodyscyplinarnej, czy zakres przedmiotowy wymogów dotyczących ubezpieczeń od odpowiedzialności cywilnej, był rozszerzony. Natomiast wcześniejsze dyskusje dotyczyły raczej usprawnień proceduralnych, bez rozszerzania zakresu przedmiotowego. I wreszcie – skutku decyzji Komisji stwierdzającej niezgodność projektu krajowego z dyrektywą o usługach, zobowiązującą państwo członkowskie do wstrzymania przyjęcia przepisów lub ich uchylenia, ponieważ uważamy, że do orzekania o niezgodności przepisów krajowych z prawem UE właściwy jest przede wszystkim Trybunał Sprawiedliwości. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję, panie ministrze. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Marta Golbik. Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Marta Golbik (N):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący, podstawowym celem proponowanej dyrektywy jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku usług w UE. Zgodnie z dyrektywą usługową przepisy krajowe ograniczające swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług nie mogą mieć charakteru dyskryminującego ze względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania. Muszą być proporcjonalne, uzasadnione względami interesu publicznego. Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do powiadamiania Komisji o nowych lub zmienionych systemach zezwoleń, bądź o nowych lub zmienionych wymogach objętych zakresem dyrektywy.

Procedura powiadomień określona w niniejszej dyrektywie ma na celu ochronę swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, które należą do podstawowych zasad UE. W szczególności ma ona na celu zapewnienie zgodności niektórych krajowych ograniczeń swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług z przepisami dyrektywy usługowej, przyczyniając się w ten sposób do lepszego egzekwowania tych przepisów.

Dyrektywa usługowa przewiduje w szczególności, że systemy zezwoleń i niektóre wymogi dotyczące usług w państwach członkowskich muszą spełniać warunki niedyskryminacji, konieczności i proporcjonalności. Dyrektywa przedkłada nowy instrument legislacyjny modernizujący obecną procedurę powiadomień, aby poprawić egzekwowanie obowiązujących przepisów i zapobiegać przyjęciu przez państwa członkowskie systemów zezwoleń lub wymogów niezgodnych z dyrektywą usługową. Nowy instrument zamieni dotychczasową procedurę powiadomień na procedurę jaśniejszą, spójniejszą, bardziej skuteczną i wydajną.

Nowy instrument prawny poprawi jakość i treść składanych powiadomień, które stwarzają czasem przeszkody dla wewnętrznego rynku usług. Nowa, bardziej skuteczna i spójna procedura powiadomień będzie stanowić wsparcie dla państw członkowskich i będzie zapobiegać wprowadzaniu nieuzasadnionych i dyskryminujących systemów zezwoleń lub wymogów dotyczących usług objętych dyrektywą. Tego rodzaju systemy zezwoleń prowadzą bowiem do powstania mniej otwartej i mniej zintegrowanej gospodarki, co wiąże się z wyższymi cenami i mniejszym wyborem dla konsumentów. Mogą one również mieć negatywny wpływ na przedsiębiorczość i inwestycje.

Proponowana dyrektywa nie nakłada obowiązków na usługodawców, zatem nie wpływa bezpośrednio na sposób funkcjonowania przedsiębiorców. Jednocześnie, poprzez dostęp do powiadomień na ogólnodostępnej stronie, przedsiębiorcy zyskają więcej informacji o wymogach planowanych w państwach członkowskich dla ich działalności. Przewiduje się, że proponowane przepisy przyczynią się do większej przejrzystości procedur, do szerszej dostępności informacji dla opinii publicznej, a przede wszystkim doprowadzą do powstania bardziej konkurencyjnych i zintegrowanych rynków usług w Europie, z korzyścią zarówno dla konsumentów, jak i przedsiębiorców. Dlatego wnoszę o przyjęcie dyrektywy przez Komisję. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję, pani poseł. Otwieram dyskusję. Czy są jakieś pytania? Uwagi? Nie widzę. **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2016) 821 wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do łącznego rozpatrywania pkt III i IV, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram prawnych i operacyjnych europejskiej e-karty usług wprowadzonej rozporządzeniem ... [rozporządzenie ESC] (COM(2016) 823 wersja ostateczna) oraz Wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzenia europejskiej e-karty usług oraz powiązanych mechanizmów administracyjnych (COM(2016) 824 wersja ostateczna) i odnoszących się do nich projektów stanowisk RP. Rząd jest reprezentowany również w tej sprawie przez pana ministra Mariusza Haładyja, podsekretarza stanu w MR. Bardzo proszę, panie ministrze, o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w MR Mariusz Haładyj:

Dziękuję, panie przewodniczący, szanowni państwo, może pokrótce najpierw omówię projekt dyrektywy. Cele zarówno projektu rozporządzenia, jak i projektu dyrektywy są zbieżne. Dokumenty mają na celu redukcję barier w przepływie usług na obszarze rynku jednolitego. Jeżeli chodzi o dyrektywę, to tutaj założeniem wyjściowym dotyczącym e-karty było stworzenie mechanizmu, który ułatwi prowadzenie przedsiębiorstwa usługowego, czyli de facto świadczenia usług na terytorium innych państw członkowskich. Ten projekt powinien w zasadzie zapewniać to, że e-karta będzie potwierdzała spełnienie wymogów na terytorium państwa przyjmującego, tak żeby w większym stopniu uwzględniać zasadę wzajemnego uznawania wymogów oraz uwzględniać procedury dotyczące delegowania pracowników, tym bardziej, że z naszego punktu widzenia jest to o tyle istotne, że Polska jest największym eksporterem usług w Europie. Czyli zaletą jest to, że dzięki e-karcie powinno być łatwiej świadczyć usługi w innym kraju, aczkolwiek te projekty, jak widać nawet z pierwszych opinii, które mamy od przedsiębiorców, budzą lekki niedosyt.

Kierunkowo popieramy pracę Komisji, natomiast jeżeli chodzi o projekt dyrektywy, to wątpliwości, które tutaj przede wszystkim są, to po pierwsze zapewnienie, żeby e-karta potwierdzała również legalność wykonywania działalności na terytorium państwa przyjmującego. Po drugie – zapewnienie, żeby e-karta była uwzględniana podczas kontroli i inspekcji na terytorium państwa przyjmującego jako środek dowodowy. Organ państwa

przyjmującego wydający kartę powinien podczas procedury sprawdzającej uwzględniać spełnienie wymogów na terytorium państwa przyjmującego i nie wymagać już, po raz kolejny, spełnienia analogicznych wymogów. Zapewnienie, by możliwość odmowy wydania e-karty w przypadku czasowego świadczenia usług była uzasadniona jedynie względami podyktowanymi ochroną zdrowia publicznego, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony środowiska, czyli to, co wynika z art. 16 ust. 3 dyrektywy o usługach. Również wprowadzenie obligatoryjnego uzasadnienia decyzji o odrzuceniu wniosku o wydanie e-karty czy wydłużenie terminu na ocenę wniosku przez organ przyjmujący z jednego tygodnia do dwóch tygodni, wydłużenie terminu transpozycji z dwóch do trzech lat, bo implementacja będzie skomplikowana, jak również wyjaśnienie przez Komisję relacji i procedury wydania e-karty do procedury rejestracyjnej.

Jeżeli chodzi o rozporządzenie, to tak jak mówiłem, cele są podobne. Są trzy zastrzeżenia do projektu proponowane przez rząd. Po pierwsze, doprecyzowanie formy i elementów wniosku o wydanie e-karty usług oraz rozszerzenia przez Komisję uzasadnienia dotyczącego niektórych elementów wniosku, wydłużenie terminów dotyczących składania i przekazania informacji przez państwo członkowskie na temat procedur związanych ze świadczeniem usług za pośrednictwem oddziału i bardziej pogłębionego uzasadnienia wytypowanych przez Komisję sektorów, które w pierwszej kolejności mają być objęte e-kartą, w tym zwłaszcza sektora budowlanego. Nasi przedsiębiorcy zgłosili tu na przykład, właśnie takie zastrzeżenie co do objęcia sektora budowlanego projektem, z uwagi przede wszystkim na brak obligatoryjności w zakresie realizacji procedur dotyczących delegowania pracowników. Natomiast generalnie, tak jak powiedziałem przedsiębiorcy pozytywnie to oceniają, przy czym czują pewien niedosyt w tych punktach, o których mówiłem. Zresztą będziemy w marcu organizowali spotkanie konsultacyjne z organizacjami przedsiębiorców, żeby w szczegółach dokładnie omówić projekt e-karty. Natomiast na dzień dzisiejszy zastrzeżenia są takie, jak powiedziałem. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję, panie ministrze. Jako poseł sprawozdawca w sprawie tych dwóch dokumentów głos zabierze poseł Dominik Tarczyński. Bardzo proszę.

Poseł Dominik Tarczyński (PiS):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Obydwa te dokumenty 823 i 824 są tak naprawdę tożsame i chodzi o to samo. Chodzi o to, aby zmniejszać biurokrację i „papierologię". To jest zaskakujące pozytywnie w kontekście wszystkich działań UE, bo generalnie tworzą dokumenty, a nie ograniczają. Miejmy więc nadzieję, że w tym przypadku ta e-karta zda egzamin i umożliwi normalne funkcjonowanie bez tysięcy stron różnego rodzaju proceduralnych idiotycznych dokumentów.

Jest tylko jedna obawa, czy ta karta będzie uzupełniona między innymi o to, o czym słyszeliśmy, czy będzie wydawana kolejna i znowu ktoś będzie produkował te karty i zarabiał na nich, chociaż teoretycznie mówi się w tych dokumentach, że ma być bezpłatna, a właściwie koszty tej karty mają być bezpłatne.

Nie rozwodząc się nad tymi dokumentami, po prostu chodzi o to, aby ludzie, którzy chcą prowadzić działalność gospodarczą, mieli dokument, który ich uwiarygadnia, który potwierdza prowadzenie działalności w UE, i żeby nie produkować kolejnych dokumentów. Jestem absolutnie za tym. Uważam, że trzeba poprzeć te dyrektywy, bo im mniej „papierologii", im mniej biurokracji, tym lepiej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję panu posłowi za zwięzłe przedstawienie opinii. Witam także posła do PE Zbigniewa Kuźmiuka. Dzisiaj mamy wysoką frekwencję europosłów. Przechodzimy do dyskusji. Otwieram dyskusję. Czy są jakieś pytania, uwagi dotyczące tych dokumentów? Bardzo proszę, pan poseł Janusz Korwin-Mikke.

Poseł do Parlamentu Europejskiego Janusz Korwin-Mikke:

Po raz pierwszy w historii mi się zdarza, że rząd ma bardziej krytyczny stosunek do ustawy unijnej niż ja. To wszystko. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Konrad Głębocki (PiS):

Dziękuję, panie pośle. Kto z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Nie widzę. **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokumenty o sygnaturze COM(2016) 823 i 824 wersja ostateczna i odnoszące się do nich projekty stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowiska rządu odnoszące się do tych dokumentów.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III i IV.

Przystępujemy do pkt V czyli spraw bieżących. Kolejne posiedzenie Komisji odbędzie się w tej sali dzisiaj o godzinie 13.30. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt V. Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji.